

Personer eller Djemed.

	Af 7. a. 1., den til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets Disposition værende Sum.	Af 7. a. 2., ifølge særlig Bevilling til bestemte Personer eller Djemed.	3 alt.
Oversført	Kr. 25,200.	Kr. 17,000.	Kr. 42,200
Naar hertil lægges Lønning for den under 5te November 1896 afsøgte Prof. ekstraord. i slaviske Sprog, Dr. Berner, nemlig under 7. a. 1.	3,200 Kr.		
÷ de, jfr. Rigsdagstidende for 1896—97, Sp. 453—54 Nr. 120, anvendte	2,600 —		
og under 7. a.	600.	1,000. }	1,600.
udkomme de i Finansloven for 1897—98 opførte Beløb.	25,800.	18,000.	43,800.

Med Hensyn til den for Finansaaret 1898—99 søgte Bevilling bemærkes, at de foransførte 600 Kr. — der af den staaende Sum 25,800 Kr. under 7. a. 1. vare blevne ledige ved Profesfor ekstraord. Berners Død uden paany at være anvendte, inden Finansloven for 1897—98 udkom — fra 1ste Juli 1897 ere tillagte Dr. phil. F. Sønsson, saaledes at han i alt har erholdt et Honorar af 2,900 Kr. under 7. a. 1. foruden som hidtil 700 Kr. under 7. a. 2., tilfammen 3,600 Kr. Endvidere udgaar den Prof. ekstraord. i Geografi Dr. Løffler af Underkonto 7 a. 2. tillagte Lønning, stor 1,900 Kr., som Følge af, at Profesforatet i Geografi foran under Konto 1. a. er foreslaaet omdannet til et normeret Profesforat, medens der, for saa vidt angaar Underkonto 7. a. 1. som Følge af det nævnte Forslag bliver et Beløb af 2,300 Kr. ledigt til anden Anvendelse efter Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenets nærmere Bestemmelse. Derimod er det ved Cand. phil. Saabys Fratræden som Docent, fra 1ste Juli 1897 at regne, under 7. a. 1. ledigblevne Beløb af 2,600 Kr. hidtil ikke blevet anvendt.

Med Hensyn til den i Teksten optagne Anmærkning, hvorved der foreslaas tillagt midlertidig Docent i nordisk Filologi, Dr. phil. F. Sønsson som Profesfor extraordinarius oprykkende Profesforlønning med Pensioneret, bemærkes, at Dr. Sønsson nu i omtrent 10 Aar har virket ved Universitetet og i dette Tidrum lagt saavel fremragende videnskabelige Gyver som ihærdig Arbejdslyst for Dagen og skaffet sig en velgrundet Anseelse som Videnskabsmand. Hertil maa føjes, og Konsistorium har i sin Erklæring om denne Sag særlig fremhævet dette, at Universitetets og Videnskabens Krav indtrængende opfordre til at udbirke en fast Ansættelse ved Universitetet for Dr. Sønsson. For et nordisk Universitet som vort, der paa den nordiske Filologis Omraade er og har været stolt af sin Virksomhed, men nu kun besidder een normeret Docent i dette Fag, er det, naar der virkelig findes en privat og fuldt udviklet videnskabelig Kraft, af største Betydning at sikre sig denes fulde Udnyttelse til Gavn for Videnskaben og den videnskabelige Undervisning; men dette er kun muligt ved at knytte vedkommende til Universitetet som fast Lærer og derved sætte ham i Stand til at ofre sig helt for Universitetsvirksomhed og saaledes give Universitetet Ret til at benytte ham til det under hans Fag hørende Universitetsarbejde, der ikke kan indbringes under hans Virksomhed som midlertidig Docent. Dr. Sønsson har nu opnaaet en saadan Alder og Udvikling, at han opfylder alle Betingelser for et rigt videnskabeligt Arbejde, og at optage ham blandt vort Universitets faste Lærere er et Ønske, der netop i denne Tid, hvor Universitetet og særligt det filologiske Fakultet har lidt saa store Tab ved fremragende Videnskabsmands Bortgang, maa være særligt levende.

De for Dr. phil. C. U. F. Petersen og Dr. phil. L. Roldrup-Rosenwinde bestemte Honorarer, 1,000 Kr. til hver, der skulde bortfalde med Finansaaret 1897—98, foreslaas genbevilgede.